

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Dušana Pašky a přísedících Ing. Stanislava Matase a Richarda Baxy v hlavním líčení konaném dne 11.dubna 2006 **t a k t o** :

Obžalovaný

JUDr. Věslav N e m e t h,

nar. 22.6.1956, trvale bytem Praha 4, K Borovičku 578/30, se podle § 226 písm. b) tr.řádu

z p r o š ť u j e o b ž a l o b y, ž e

dne 25.8.2000 v Praze, ačkoli věděl, že pohledávka za ČSOB a.s. z titulu neuhrazené smluvní pokuty nemohla vzniknout, jelikož Projekt nebyl nikdy IPB a.s. realizován a současně jako autor Projektu věděl, že tento Projekt je natolik obecný, že se nejedná v daném případě o jedinečný, přesně stanovený, efektivní a jinému subjektu neznámý způsob řešení určitého problému, a tudíž nepodléhá ochraně know-how, oznámil ČSOB a.s., jakožto právnímu nástupci IPB a .s., že žádá částku ve výši 3,35 mld. Kč vzniklou z titulu neuhrazené smluvní pokuty na základě porušení Smlouvy o poskytování právních služeb, uzavřené dne 12.11.1998 mezi AK Doc. JUDr. Aleše Gerlocha, Csc., JUDr. Věslava Nemetha a partneři, se sídlem v Praze 1, Hyberská 12 a Investiční a poštovní bankou a.s., IČO 45316619, se sídlem v Praze 1, Senovážné

náměstí 32, jejímž předmětem plnění byla i realizace „Projektu snížení portfolia klasifikovaných aktiv českých bank s možností využití pro všechny finanční i průmyslové instituce“, tuto pohledávku postupně jednostranně navýšil dne 22.6.2001 na částku 5, 482. 802. 055,- Kč, dne 8.10.2001 na částku 6,08 mld. Kč a následně na celkovou částku 7,232.964.055,- Kč, a vzápětí tuto pohledávku prodal, a tímto jednáním se pokusil ČSOB a.s. způsobit škodu v celkové výši nejméně 7,232.964.055,- Kč,

Podle § 229 odst. 3 tr.řádu se poškozená Československá obchodní banka, a.s. se sídlem Praha 1-Nové Město, Na Příkopě 854/14, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalobou Městského státního zastupitelství v Praze je obž. JUDr. Věslavovi Nemethovi kladeno za vinu spáchání pokusu trestného činu podvodu podle § 8 odst. 1 tr.zák. k § 250 odst. 1,4 tr.zák., kterého se měl dopustit skutkem uvedeným ve zprošňujícím výroku rozsudku. Městský soud v Praze tuto obžalobu předběžně projednal a usnesením ze dne 22.3. 2005 rozhodl o vrácení trestní věci obv. JUDr. Věslava Nemetha státnímu zástupci k došetření. Proti tomuto usnesení podali stížnosti obžalovaný i státní zástupce, Vrchní soud v Praze stížnosti projednal dne 22.7.2005, stížnost obžalovaného zamítl, stížnosti státního zástupce však vyhověl, usnesením o vrácení věci státnímu zástupci k došetření zrušil a Městskému soudu v Praze uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl.

Městský soud v Praze své původní usnesení o vrácení věci k došetření odůvodnil tím, že není dána totožnost skutku, který je uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání obv. JUDr. Nemetha se skutkem uvedeným v obžalobě a především se skutkem, jehož spáchání vyplývá z důkazů shromážděných v přípravném řízení. Nedostatek totožnosti skutku nespočívá ve vlastním uplatnění pohledávky vyplývající ze smluvní pokuty obv. JUDr. Nemethem vůči ČSOB, ale v prodeji této pohledávky dalším subjektům. V popisu skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání obv. Nemetha není o tomto prodeji zmínka, popis skutku v písemném vyhotovení obžaloby uvádí, že obv. JUDr. Nemeth svoji pohledávku poté, co ji uplatnil vůči ČSOB, následně prodal. Naproti tomu z důkazů shromážděných v přípravném řízení vyplývá, že k prodeji pohledávky jinému subjektu došlo ještě předtím, než ji JUDr. Nemeth uplatnil vůči ČSOB a pohledávku vyplývající ze smluvní pokuty nárokované JUDr. Nemethem vůči ČSOB uplatňovaly i další firmy, vesměs dlužníci bývalé IPB nebo ČSOB. Dále Městský soud v Praze ve svém usnesení o vrácení věci k došetření uvedl, že z dokazování provedeného v přípravném řízení nebyla prokázána subjektivní stránka trestné činnosti, na naplnění této subjektivní stránky by se dalo usuzovat, kdyby skutek byl popsán tak,

že JUDr. Nemeth pohledávku vyplývající ze smluvní pokuty nejprve prodal a přesto, že nebyl jejím vlastníkem, následně jí uplatnil vůči ČSOB. Vrchní soud v Praze v odůvodnění svého usnesení ze dne 22.7.2005 mimo jiné uvedl, že totožnost skutku v usnesení o zahájení trestního stíhání a skutku popsaného v obžalobě je zachována částečnou totožností jednání a částečnou totožností následku, proto Městskému soudu v Praze uložil, aby ve věci znovu jednal a rozhodl. Naplněním či nenaplněním subjektivní stránky trestné činnosti se Vrchní soud v odůvodnění svého usnesení nezabýval s tím, že tato okolnost má být objasněna až v hodnocení důkazů provedených v řízení před soudem I.stupně. Tento soud hodnocením důkazů, které byly provedeny v hlavním líčení, jež bylo dvakrát odročováno, dospěl k obdobným závěrům jako ve svém usnesení ze dne 22.3.2005, a proto rozhodl výrokem, kterým obž. JUDr. Věslava Nemetha zprostil obžaloby.

Obž. JUDr. Věslav Nemeth v přípravném řízení odmítl vypovídat s odůvodněním, že jako advokát je vázán povinností mlčenlivosti a klientem advokátní kanceláři nebyl této povinnosti zproštěn. Na tomto svém stanovisku obž. Nemeth setrval v podstatě i v řízení před soudem, a to přesto, že mu bylo předestřeno, že ČSOB se necítí být klientem jeho advokátní kanceláře a nemá důvod jej povinnosti mlčenlivosti zprošťovat. Obž. JUDr. Nemeth sice na úvod svého výslechu u prvního hlavního líčení uvedl, že vypovídat bude, ale ve své výpovědi se pouze omezil na obecné konstatování, že s podanou obžalobou nesouhlasí, necítí se být vinen, mezi ním a ČSOB se jedná o běžnou obchodní transakci, která je kriminalizována, dále obžalovaný zpochybnil průběh přípravného řízení, který považuje za protizákonný. Potom obžalovaný znovu poukázal na to, že není dosud řádně zproštěn povinnosti mlčenlivosti advokáta a uvedl, že v dalším řízení před soudem se bude vyjadřovat pouze k provedeným důkazům. V těchto svých vyjádřeních během provádění dokazování u hlavního líčení ani v několika písemných vyjádřeních a návrzích, které obž. JUDr. Nemeth předkládal prostřednictvím svých obhájců po celou dobu trestního řízení, se obžalovaný nikdy podrobněji nevyjádřil k tomu, kdy a za jakých okolností uzavřel smlouvu o poskytování právních služeb ze dne 12.11.1998, s kterým konkrétním zástupcem IPB jednal o obsahu této smlouvy a povinnostech, které pro IPB (a později pro ČSOB, která IPB převzala se všemi jejími závazky) z této smlouvy vyplývají. Výpověď obž. JUDr. Nemetha u hlavního líčení i všechna jeho další vyjádření lze shrnout tak, že obžalovaný i přes probíhající trestní řízení trvá na tom, že IPB tím, že v letech 1999 a 2000 uzavřela smlouvy, na základě nichž měla být převáděna její ztrátová klasifikovaná aktiva na jiné, zejména zahraniční subjekty, porušila povinnosti vyplývající pro ní ze smlouvy o poskytování právních služeb ze dne 12.11.1998 tak, že při uzavření těchto smluv využila bez souhlasu a bez vědomí i JUDr. Nemetha jeho know-how obsažené v Projektu snížení portfolia klasifikovaných aktiv českých bank s možností využití pro všechny finanční a průmyslové instituce, a proto obžalovanému právem náleží smluvní pokuta nárokováná dle článku VII odst. 1 smlouvy ze dne 12.11.1998.

Z popisu skutku v obžalobě i z jejího odůvodnění vyplývá, že podle názoru státní zástupkyně se obž. JUDr. Nemeth měl dopustit trestného činu podvodu tím, že si musel být vědom toho, že IPB svým postupem v letech 1999 a 2000 nevyužila jeho know-how, jeho nárok na uplatnění smluvní pokuty je neoprávněný a pokud obžalovaný přesto tento nárok písemně uplatňoval dne 25.08.2000 ve výši 3,35 mld. korun a dále následně jednostranně navyšoval až do částku 7,232.964. 055,- Kč, jednal tak v úmyslu způsobit ČSOB škodu v uvedené výši. Z vyjádření obžalovaného, který dosud svůj nárok na vyplacení smluvní pokuty prezentuje jako oprávněný, tento úmysl nelze dovodit, a to ani v současné době, natož pak v době počátku jednání, které je popsáno v obžalobě, tedy dne 25.8.2000. Pokud intervenující státní zástupkyně v odůvodnění obžaloby a ve svém závěrečné řeči u hlavního líčení, existence tohoto úmyslu vyvozuje zejména ze znaleckého posudku doc. Ing. Tomáše Ježka, Csc. a z okolností, které do určité míry zpochybňují skutečnost, že k uzavření smlouvy ze dne 12.11.1998 skutečně došlo v podobě, kterou prezentuje obž. JUDr. Věslav Nemeth, je nutno konstatovat, že dokazováním provedeným v opakovaných hlavních líčení, byly tyto argumenty státní zástupkyně výrazně zpochybněny.

Okolnosti, za kterých byl v přípravném řízení vyžádán znalecký posudek doc. Ing. Tomáše Ježka, Csc., jsou podle obž. JUDr. Nemetha jedním z argumentů, proč obžalovaný hodnotí přípravné řízení jako vedené nezákonně a tendenčně ve prospěch poškozené ČSOB. Některým argumentům obž. JUDr. Nemetha lze v tomto směru přisvědčit. Opatřením policejního komisaře ze dne 18.3.2004 byla k podání ústavního znaleckého posudku (podle § 110 odst. 1 tr.ř.) přibrána Vysoká škola ekonomická v Praze, se sídlem Praha 3, Winstona Churchilla 4. Tato vysoká škola však není zapsána v žádném seznamu znalců sloužícím pro potřeby orgánů činných v trestním řízení. V seznamu ústavů, které mohou poskytovat znalecké posudky v oboru ekonomika, jsou uvedeny pouze tři fakulty VŠE v Praze, a to fakulta managementu, fakulta mezinárodních vztahů a fakulta národohospodářská. Opatřením policejního komisaře měla být přibrána jedna z těchto fakult, nikoli celá Vysoká škola ekonomická. Rektorka VŠE opatření policejního komisaře předala děkanovi národohospodářské fakulty, děkan pověřil vypracování znaleckého posudku pracovníka fakulty doc. Ing. Tomáše Ježka, CSc. Doc. Ježek znalecký posudek vypracoval dne 19.7.2004, pod tímto posudkem je zapsán jako jediná osoba, která jej vypracovala, doc. Ježek také dne 18.3.2004 podepsal formulář, na kterém je uveden slib a poučení znalce. Pokud by se mělo jednat o znalecký posudek, vypracovaný ústavem zapsaným v seznamu znalců, měl být posudek vypracován kolektivem pracovníků fakulty národohospodářské, přičemž doc. Ježek mohl být zmocněn k tlumočení tohoto posudku orgánům činným v trestním řízení. Znalecký posudek však byl v přípravném řízení zaslán policejnímu komisaři rektorkou VŠE v takovém stavu, jako by jej vypracoval doc. Ježek sám jako fyzická osoba a doc. Ježek nebyl v té době zapsán v seznamu znalců, nebyl tedy sám jako fyzická osoba oprávněn na dožádání orgánů činných v trestním řízení znalecký posudek

vyhotovovat. Protože doc. Ježek byl v roce 2005 jmenován znalcem v oboru ekonomika a je uveden na seznamu znalců Městského soudu v Praze, mohl předseda senátu v řízení před soudem toto pochybení orgánů činných v přípravném řízení napravit tím, že samostatným opatřením doc. Ježka přibral jako znalce podle § 105 odst. 1 tr.ř. a doc. Ježek svůj dříve vypracovaný posudek poté mohl tlumočit při svém výslechu v hlavním líčení.

I přes tento dodatečný postup předsedy senátu nelze považovat znalecký posudek doc. Ing. Tomáše Ježka, Csc. za jeden z hlavních důkazů, který usvědčuje obž. JUDr. Nemetha ze spáchání žalované trestné činnosti, resp. z naplnění subjektivní stránky pokusu trestného činu podvodu. Doc. Ježek sice ve svém znaleckém posudku uvedl, že Projekt, jehož spoluautorem je obž. JUDr. Nemeth, není projektem sekuritizace aktiv, zejména proto, že neobsahuje žádnou zmínku o klíčovém dokumentu jakékoli emise cenných papírů, jímž je prospekt, jehož obsah je stanoven jak příslušným národním zákonem, tak směrnicí Evropské komise, Prospekt je souborem všech informací, které instituty nezbytně potřebují k posouzení cenného papíru. Předložený projekt je projektem rozprodávání klasifikovaných pohledávek z úvěru kombinovaného s jejich vymáháním, ale není dokončen, protože neobsahuje naprosto zásadní informaci o vlastnických právech společnosti silverdime, resp. k jejímu kapitálu. Projekt nemůže předkladateli zakládat jakékoli právo na ochranu know-how, IPB postupovala při sekuritizaci svých aktiv podle Projektu restrukturalizace portfolia cenných papírů, který schválilo její představenstvo již dne 17.8.1998, tedy ještě před vznikem Projektu a nelze nalézt žádné body shodně se skutečně realizovanou sekuritizací, zjištěná podobnost totožnosti spoléhání na zahraniční společnost nemůže být v žádném případě považováno za něco, co by mohlo zakládat právo na ochranu know-how. Znalecký posudek doc. Ježka však není jediným posudkem z oboru ekonomiky, který má soud v této věci k dispozici. Na žádost obhájců obžalovaného bylo již v průběhu přípravného řízení vypracováno několik znaleckých posudků, které se Projektem předloženým obžalovaným zabývaly. Soud nepovažuje za nutné v odůvodnění tohoto rozsudku podrobněji rozebírat a hodnotit znalecké posudky, které stanovily ceny majetkového práva – know-how použitého IPB nebo hodnotu aktiv IPB převedených na cizí subjekty v rámci sekuritizace. Soud se v tomto trestním řízení nezabýval tím, zda pohledávka, kterou uplatňoval obž. JUDr. Nemeth vůči ČSOB, je přiměřená co do jejich výše, ale pouze tím, zda tato pohledávka vůbec vznikla a zda si obžalovaný musel být vědom toho, že tato pohledávka nemohla vzniknout.

Soud však u hlavního líčení vyslechl zpracovatele znaleckého posudku podaného INFO 7 – znalecká organizace s.r.o. Tento posudek, vyžádaný obhájcem obžalovaného, reagoval na znalecký posudek doc. Ježka a podle něj prospekt nebyl a není klíčový dokument jakékoli emise cenných papírů a skutečnost, že v Projektu není zmíněn prospekt emise cenných papírů dle názorů znaleckého ústavu INFO 7 nepředstavuje důkaz k závěru, že předmětný projekt není projektem sekuritizace.

Soud si také vyžádal znalecký posudek zpracovaný Ústavem pro znaleckou činnost DOLMEN servis, s.r.o. a zpracovatele tohoto posudku rovněž vyslechl u hlavního líčení. Je nutno zdůraznit, že jde o posudek, který byl vyžádán Městským soudem v Praze v civilní věci vedené pod sp.zn. 32Cm 26/2002, jde o civilní řízení na základě žaloby JUDr. Věslava Nemetha vůči ČSOB o částku 599 mil. korun s příslušenstvím. U tohoto posudku vyžádaného nezávislým soudem nelze být v podezření, že by zpracovatel posudku přizpůsobil závěry posudku přáním objednatele, který jej mohl ovlivňovat ve prospěch obžalovaného. (Proto také předseda senátu v hlavním líčení konaném dne 10.4.2006 nevyhověl požadavku zástupce poškozeného, který zpochybňoval objektivnost tohoto posudku a trval na kladení třiceti doplňujících otázek Ing. Smrčkovi). Podle závěru posudku Ústavu DOLMEN servis s.r.o. Projekt, který je přílohou smlouvy o poskytování právních služeb ze dne 12.11. 1998, je projektem sekuritizace, v projektu jsou popsány jednotlivé kroky tak, aby na jejich základě mohla být provedena sekuritizace aktiv, projekt splňuje všechny nutné podmínky, aby ho bylo možné považovat za jeho know-how. Investiční a poštovní banka, a.s. provedla sekuritizaci svých aktiv realizací projektů „Fondy“, projektu „Komanditní společnosti“ a projektu „CREASE“. Pomocí prvních dvou jmenovaných projektů byly sekuritizovány pohledávky v úhrnné výši 57.118 mld. Kč, projekt CREASE nebyl ukončen, byl zrušen a nebyl sekuritizací. Při sekuritizaci pohledávek IPB bylo obecně postupováno podle projektu žalobce (obž. JUDr. Nemetha), shoda byla nalezena ve všech deseti obecných znacích.

Soud vyslechl doc. Ježka a zpracovatele dalších dvou znaleckých posudků Ing. Radomila Kochánka a Ing. Luboše Smrčku, Csc. u hlavního líčení konaného dne 10.4.2006, znalci byli vyslýcháni společně najednou, byl jim dán prostor k tomu, aby se mohli seznámit se závěry znaleckých posudků, které sami nezpracovali a aby mohli své názory konfrontovat. Ani po takto provedeném výslechu všech tří znalců nebylo dosaženo podstatné shody v závěrech znaleckých posudků. Znalci sice během vzájemné konfrontace připustili změnu svých závěrů v některých dílčích otázkách, ale celkově jejich vyjádření vyznívají tak, že ani jeden znalec nechce nic zásadního měnit v závěrech svého znaleckého posudku. Z obsahu znaleckých posudků a z vyjádření znalců u hlavního líčení dále vyplývá, že doc. Ježek ve svém znaleckém posudku hodnotil pojem sekuritizace víceméně z obecných hledisek, vycházel z toho, že tento pojem byl znám a že sekuritizace byly v praxi prováděny již předtím, než obžalovaný JUDr. Nemeth předložil svůj Projekt, proto doc. Ježek dospěl k závěru, že tento projekt neobsahuje jedinečné know-how. Doc. Ježek se však vůbec podrobněji nezabýval tím, jakým způsobem byla sekuritizace v IPB prováděna, k tomu mu policejní rada neposkytl podklady a doc. Ježek si je sám nevyžádal. Kdežto znalecký posudek DOLMEN servis se poměrně podrobně zabývá tím, jakým způsobem v IPB sekuritizaci došlo, vytyčuje deset obecných znaků v projektu obžalovaného a dochází k závěru, že těchto deset znaků je shodných v Projektu i v uskutečněné sekuritizaci. Soud nepovažoval za nutné vyžadovat ve věci další revizní ústavní znalecký posudek, jednak proto, že tento posudek by stejně

nepřinesl odpovědi na otázku, zda obž. JUDr. Nemeth si musel být vědom toho, že jím navržený projekt sekuritizace je v podmínkách IPB nepoužitelný a zástupci IPB z něj skutečně žádné myšlenky nepoužili. Druhým podstatným důvodem pro to, že soud nevyžádal revizní znalecký posudek, je ta skutečnost, že obž. JUDr. Nemeth ve svém dopise z 25.8. 2000, kdy poprvé údajně uplatnil pohledávku vůči ČSOB, ji uplatňuje podle článku VII odst. 1 smlouvy o poskytnutí právní pomoci ze dne 12.11.1998 zejména z toho důvodu, že IPB se touto smlouvou zavázala, že při sekuritizaci bude využívat právních služeb advokátní kanceláře JUDr. Nemetha a až na druhém místě se v tomto dopise obžalovaný zmiňuje o tom, že bylo také zneužito jeho jedinečné know-how obsažené v Projektu. I bez revizního znaleckého posudku je zřejmé, že k žádnému využití právních služeb advokátní kanceláře JUDr. Nemetha při uskutečněné sekuritizaci nedošlo, obžalovanému nebyla dána možnost, aby se podle článku II. smlouvy o poskytování právních služeb účastnil na jednání a na uzavírání smlouvy se zahraničními partnery a dalšími subjekty mimo IPB, kteří se na sekuritizaci aktiv IPB podílely.

V době před podáním obžaloby nebyl originál smlouvy o poskytování právních služeb ze dne 12.11.1998 k dispozici, byly k dispozici dvě notářsky ověřené kopie, na které byly vypracovány dva různé posudky z oboru písmoznalectví. Podle znaleckého posudku RnDr. Miloslava Musila, který si vyžádala ČSOB, poslední strana kopie smlouvy, na níž jsou podpisy zástupců IPB a obžalovaného, byla vyhotovena na jiném reprodukcčním zařízení než prvních pět stránek smlouvy. Podle znaleckého posudku Ing. Pavla Kokiše, který si vyžádal obhájce obžalovaného, nebyly zjištěny žádné poznatky, které by svědčily o dodatečné výměně některého z listů notářsky ověřené kopie smlouvy. Oba znalci byli vyslechnuti společně u hlavního líčení, ani jeden ze znalců nezpochybnil závěry druhého znaleckého posudku, oba znalci se shodli na tom, že jejich závěry se liší proto, že každý z nich zkoumal jinou notářsky ověřenou fotokopii smlouvy. U hlavního líčení konaného dne 16.01. 2006 obž. JUDr. Nemeth předložil soudu originál smlouvy o poskytování právních služeb ze dne 12.11.1998. Tento originál byl zaslán ze zkoumání Kriminalistickému ústavu Praha k vypracování znaleckého posudku, zda podpisy zástupců IPB Ing. Alfréda Šebka a Ing. Jana Klacka jsou na originálu smlouvy pravé nebo jde o jejich napodobeniny, zda všechny listy předložené smlouvy byly vyhotoveny za stejných podmínek a na stejném zařízení, případně aby bylo zjištěno stáří použitého papíru a stáří vyhotovených podpisů. Podle závěrů znaleckého posudku je pravděpodobnější, že sporné podpisy na jména Ing. Jana Klacka a Ing. Alfréda Šebka jsou pravými podpisy osoby, na jejichž jména znějí, než že by šlo o padělky vyhotovené napodobením vzorů pravých podpisů. Všechny listy předložené smlouvy byly vyhotoveny za stejných podmínek a na stejném tiskovém zařízení a znaleckou expertizou není možno stanovit stáří různých záznamů (podpisů), ani papírů. Zpracovatel znaleckého posudku při svém výslechu u hlavního líčení závěry znaleckého posudku potvrdil a zároveň dodal, že není schopen se vyjádřit k tomu, zda v případě, kdy by mu bylo dáno k dispozici více

srovnávacího materiálu (listin, na nichž jsou nesporné podpisy Ing. Klacka a Ing. Šebka), že by byly výsledky znaleckého posudku určitější. Soud další doplnění znaleckého posudku z oboru písmoznalectví neinicioval, jde o jeden z důkazů, který nelze hodnotit pouze izolovaně, ale v souvislosti s ostatními důkazy.

Podepsání nějaké smlouvy s advokátní kanceláří JUDr. Nemetha, jejichž přílohou měl být projekt sekuritizace aktiv, nepopírají ve svých výpovědích ani svědci Ing. Jan Klacek ani Ing. Jan Šebek, vedoucí představitelé managementu tehdejší IPB. Tito svědci si pro odstup času a pro množství smluv, které ve svých funkcích podepisovali, nepamatují přesný obsah smlouvy, kterou podepsali, ale z jejich výpovědí se jeví jako vysoce pravděpodobně, že podepsali skutečně smlouvu o poskytování právních služeb ze dne 12.11.1998. Jednání managementu IPB s advokátní kanceláří obž. JUDr. Nemetha, příp. s dalšími spoluautory Projektu, vyplývá také ze svědeckých výpovědí Ing. Karla Haushaltera z IPB, Ing. Miloslava Haly – pracovníka auditorské společnosti Ernst & Young a Mgr. Libora Kapalína, tehdejšího koncipienta advokátní kanceláře JUDr. Nemetha. Z výpovědí těchto svědků má soud zjištěné, že projekt sekuritizace obž. JUDr. Nemeth nabízel nejen IPB, ale i jiným bankám, uskutečněn byl v Moravia bance a někteří zástupci Moravia banky se také účastnili jednání v IPB. Svědek Ing. Haushalter sice vypověděl, že obž. JUDr. Nemetha počátkem roku 1999 informoval o tom, že jím nabízený projekt nebude při sekuritizaci aktiv v podmínkách IPB použit, ale na druhou stranu tento svědek dodal, že tato informace se týkala jen části pohledávek, které byly z aktiv banky vyvedeny pomocí projektu CREASE, avšak zároveň nebylo vyloučeno, že při sekuritizaci dalšího balíku pohledávek by se postupovalo podle projektu obž. JUDr. Nemetha.

Výše citované svědecké výpovědi nepochybně prokazují, že v letech 1998 a 1999 určitá jednání mezi managementem IPB a obž. JUDr. Nemethem, která se týkala spolupráce při transformaci nelikvidních aktiv banky, probíhala a v určité fázi těchto jednání zástupci banky uvažovali reálně o tom, že projekt nabízený JUDr. Nemethem k této transformaci použijí. Provedené dokazování s vysokou pravděpodobností, která se téměř blíží jistotě, nasvědčuje tomu, že v rámci těchto jednání byla dne 12.11.1998 uzavřena smlouva o poskytování právních služeb v podobě, kterou obž. JUDr. Nemeth nejprve v kopiích předložil bance, později v originále zdejšímu soudu. Z provedeného dokazování vyplývá, že ze strany IPB nebyly nikdy učiněny kroky k ukončení platnosti smlouvy podle jejího článku IV. odst. 3. Jestliže tedy obž. JUDr. Nemeth v roce 2000 po ČSOB požadoval vyplacení smluvní pokuty, jednal v intencích v dosud platně uzavřené smlouvy, která byla uzavřena na dobu určitou do 31.12. 2003. Trestný čin podvodu, ze kterého je JUDr. Nemeth, obžalován je úmyslný trestný čin, přičemž úmysl se musí vztahovat na všechny znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu. Pokud by obžalovaný měl být uznán vinným pokusem tohoto trestného činu, musí být dokazováním provedeným v řízeních před soudem nepochybně prokázán nejen úmysl obžalovaného neoprávněně se obohatit

ke škodě banky, ale také úmysl obžalovaného uvést tuto banku v omyl nebo využít jejího omylu. Jestliže obž. JUDr. Nemeth v letech 2000 a 2001 uplatňoval pohledávku vzniklou na základě platné smlouvy, nemohl jednat v úmyslu uvést banku v omyl nebo využít jejího omylu. Na tomto závěru nemění nic ani skutečnost, že podle svědeckých výpovědí zástupců ČSOB Ing. Marka Ditze a Mgr. Ing. Petra Koblavského nebyla v písemnostech, které ČSOB od IPB převzala předmětná smlouva nalezena a pokud zástupci banky tuto smlouvu požadovali na obžalovaném, ten s jejím dodáním do banky otálel.

Podle výpovědí svědků Ing. Klacka a Ing. Šebka při podepisování jiných smluv bylo obvyklé, že tito zástupci IPB podepisovali smlouvy nejen na poslední straně, kde jsou uvedena jejich jména, ale smlouvy parafovali také na každé předchozí straně (pokud smlouvy měly více stran). Rovněž bylo obvyklé, že jiné vícestranné smlouvy byly v levém horním rohu spojeny přelepku se znakem IPB. (Tak tomu by bylo ostatně u všech smluv, které byly soudu zapůjčeny jako srovnávací materiály s podpisy svědků ke znaleckému posudku z oboru písmoznalectví.) V ověřovací doložce notářské kanceláře JUDr. Hochmana, jehož koncipient ověřoval originál smlouvy, který v přípravném řízení zkoumal znalec Ing. Pavel Kokiš, se jednalo o šest listů „nespojeného materiálu“. Rovněž obž. JUDr. Nemeth soudu předložil originál smlouvy, který je pouze sepnut běžnou kovovou kancelářskou sponkou z tzv. „sešívačky“ a není opatřen parafami zástupců IPB na každém listě. Pohledávka, kterou obž. JUDr. Nemeth vůči ČSOB uplatňoval, byla prostřednictvím společnosti Goldfund Financial LLC, limited company, (dále jen Goldfund) postoupena na další subjekty, vesměs dlužníky IPB nebo ČSOB, kteří takto postoupenou pohledávku vůči ČSOB jednostranně započítaly do výše svých dluhů. ČSOB později u civilních soudů podávala žaloby na neplatnost takto jednostranně provedených zápočtů, v trestním spise je k dispozici několik občanskoprávních rozhodnutí, v jejichž odůvodnění několik odlišných soudů poukazuje na neplatnost smlouvy o poskytování právních služeb ze dne 12.11.1998. Neplatnost je dovozována buď z toho, že na straně advokátní kanceláře byla smlouva uzavřena sdružením advokátů a nikoliv JUDr. Nemethem jako fyzickou osobou, která později s pohledávkou disponovala, nebo tím, že smlouva byla uzavřena za nápadně nevýhodných podmínek pro banku, případně tím, že projekt sekuritizace, který je nedílnou součástí smlouvy, je hodnocen jako neurčitý. Všechny tyto skutečnosti mohou vyvolávat teoretickou úvahu o tom, že smlouva o právní pomoci byla dne 12.11.1998 uzavřena pro IPB nestandardním způsobem, později nebyla v materiálech, které byly předány ČSOB, obsažena proto, aby nevyšlo najevo, že k uzavření takové nestandardní a pro banku nevýhodné smlouvy skutečně došlo. Takovou úvahu evokuje také skutečnost, že na Ing. Jana Klacka a Ing. Alfréda Šebka byla u zdejšího soudu podána obžaloba pro jinou trestnou činnost, které se měli dopustit v letech 1998 a 1999 ke škodě IPB. Provedeným dokazováním však nebyly zjištěny takové skutečnosti, které by soudu umožňovaly tuto teoretickou úvahu hodnotit jako součást skutkového zjištění.

Z výpovědí Ing. Ditze a Ing. Koblovského bylo zjištěno, že zástupci ČSOB se o tzv. „Nemethově pohledávce“ poprvé dozvěděli nikoliv z podání obžalovaného, ale právě od subjektů, kteří tuto pohledávku vůči ČSOB jednostranně započítali. Podle obsahu písemně podaného trestního oznámení, výzva obžalovaného z 25.8.2000 k zaplacení smluvní pokuty ve výši 3.350.000.000,- Kč nebyla ČSOB oficiálně doručena. Obž. JUDr. Nemeth v rámci své výpovědi dne 7.11. 2005 sice předložil notářsky ověřenou kopii podacího lístku pošty s datem 25.8.2000, dále opis výzvy ředitele právního odboru IPB Mgr. Karla Kaloče, kterou Mgr. Kaloč reaguje na výzvu ze dne 25.8.2000 a žádá obžalovaného o zaslání smlouvy ze dne 25.11.1998. Podací lístek pošty byl notářsky ověřen dvakrát, a to 8.8.2001 a poté 31.3.2005, nelze však vyloučit, že byl vyhotoven dodatečně a zároveň také neprokazuje, co bylo obsahem zásilky ze dne 25.8.2000 (pokud byla v tento den skutečně podána). Pokud jde o dopis Mgr. Kaloče, ten mohl reagovat na kopii výzvy ze dne 25.8.2000, kterou našel v jiných materiálech, když z obsahu trestního oznámení vyplývá, že první zápočty tzv. Nemethovy pohledávky byly ČSOB doručovány již v měsíci září roku 2000. Soud nemá k dispozici žádné důkazy, které by zpochybňovaly hodnověrnost a pravdivost svědeckých výpovědí Ing. Marka Ditze a Mgr. Ing. Petra Koblovského, pokud soud vychází z toho, že tyto výpovědi jsou pravdivé, obžalovaný nemohl výzvou k zaplacení smluvní pokuty uvádět banku v omyl proto, že v ČSOB o jeho nároku na smluvní pokutu věděla již ze započtených pohledávek dříve, než obžalovaný JUDr. Nemeth začal s bankou sám jednat. Obžalovaný JUDr. Věslav Nemeth podal dne 6.2.2002 u Městského soudu v Praze žalobu o částky 599.000.000,- Kč s příslušenstvím, tuto žalobu odůvodnil svým nárokem na odměnu advokáta podle článku V. odst. 1 smlouvy o poskytování právních služeb ze dne 12.11.1998 ve výši 548.000.000,- Kč a náhradou výdajů ve výši 51.000.000,- Kč. Tato žaloba, která je u zdejšího soudu pod sp.zn. 32Cm 26/2002, byla podána více než jeden rok předtím, než bylo zahájeno trestní stíhání obž. JUDr. Nemetha. Nelze tedy říci, že jde o účelově podanou žalobu, kterou se obžalovaný po zahájení trestního stíhání snaží podpořit svou obhajobu. Naopak podání této žaloby svědčí o tom, že postoj obžalovaného, kterým smlouvu ze dne 12.11.1998 považuje za platnou a nároky z ní vyplývající považuje za oprávněné, není účelovou obhajobou obžalovaného v rámci trestního řízení, ale je jeho vnitřním přesvědčením, které dával najevo i před zahájením trestního stíhání.

Po shora uvedeném hodnocení provedení dokazování dospěl soud k těmto závěrům. Existuje řada důkazů, které svědčí pro tvrzení obsažené v obžalobě Městského státního zastupitelství v Praze, že obžalovanému nárok na zaplacení smluvní pokuty podle článku VII. odst. 1 smlouvy o poskytnutí právních služeb ze dne 12.11.1998 nevznikl. Na druhé straně během soudního řízení vyšly najevo jiné důkazy, které svědčí pro oprávněnost tohoto nároku. Ani po podrobně provedeném dokazování se soudu nepodařilo rozpory mezi těmito důkazy odstranit a soud nepovažuje za nutné v odůvodnění tohoto rozsudku se pouštět do podrobnějších

rozborů v tom směru, zda myšlenky obsažené v Projektu snížení portfolia klasifikovaných aktiv českých bank s možností využití pro všechny finanční i průmyslové instituce, který obž. JUDr. Nemeth považuje za nedílnou součást smlouvy o poskytování právních služeb ze dne 12.11.1998 byly nebo nebyly využity v rámci sekuritizace, kterou IPB uskutečnila v letech 1999 a 2000. Za podstatné a rozhodné soud považuje to hodnocení důkazů, kterým se zabýval subjektivní stránkou žalovaného trestného činu. Provedeným dokazování nebylo prokázáno, že obž. JUDr. Nemeth musel vědět, že jeho pohledávka z titulu neuhrazené smluvní pokuty nemohla vzniknout a že tuto pohledávku nárokoval v úmyslu uvést ČSOB v omyl, případně využít jejího omylu. Pokud v některých občanskoprávních soudních rozhodnutích je zpochybnována platnost smlouvy o poskytování právních služeb ze dne 12.11.1998, neznamená to automaticky, že obžalovaný musel takovýto výklad smlouvy při uplatnění pohledávky předpokládat. Je naprosto nelogické, aby obžalovaný v době, kdy ještě nevěděl, že mu hrozí trestní stíhání, podával žalobu na zaplacení odměny advokáta podle článku V odst. 1 smlouvy, kdyby věděl nebo alespoň byl srozuměn s tím, že soud bude považovat tuto smlouvu za uzavřenou neplatně a za nicotnou.

V odůvodnění usnesení ze dne 22.3.2005, kterým byla trestní věc obžalovaného JUDr. Věslava Nemetha vrácena státnímu zástupci k došetření, zdejší soud uvedl, že na podvodný úmysl obžalovaného by se dalo usuzovat z faktu, že obžalovaný uplatňoval na ČSOB pohledávku, kterou předtím dne 27.6.2000 prodal společnosti Goldfund. Obžalovaný proto při hlavním líčení předložil komisionářskou smlouvu o poskytování právních služeb, dále dva dodatky ke smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 27.6.2000 a dohodu o změně této smlouvy, která byla uzavřena dne 16.7.2001. Podle této dodatečné dohody předmětem převodu na základě Smlouvy o postoupení pohledávek není případné právo postupitele (JUDr. Nemetha) na náhrady škody vzniklé na základě smlouvy o poskytování právních služeb uzavřené dne 12.11.1998. Náhradou škody je však třeba rozumět hotové výdaje advokáta, např. odměnu 51.000.000,- Kč vyplacenou Ing. Vořínkovi, příp. nevyplacenou odměnu advokáta, na náhradu této škody podal obž. JUDr. Nemeth občanskoprávní žalobu. Smluvní pokuta však nemůže být náhradou škody, navíc dohoda o změně smlouvy o postoupení pohledávek byla uzavřena až jedenáct měsíců po vyhotovení výzvy k zaplacení smluvní pokuty ze dne 25.08.2000. Obž. JUDr. Nemeth u hlavního líčení tvrdil, že na základě komisionářského principu byl zmocněn smluvní pokutu vymáhat svým jménem a nikoli jménem společnosti Goldfund proto, aby chránil anonymitu klienta. Svědek Siarhei Khimaroda ve své výpovědi u hlavního líčení uzavření takovéto ústní dohody potvrdil. Přílohou trestního oznámení ČSOB je kopie dopisu obž. JUDr. Nemetha ze dne 27.06.2000, kterou Investiční a poštovní bance oznamuje, že svou pohledávku ve výši 3.335.000.000,- Kč vzniklou na základě článku VII. odst. 1 Smlouvy o poskytování právní pomoci ze dne 12.11.1998 postoupil na společnost Goldfund Financial LLC., je proto absurdní tvrzení obžalovaného, že o dva měsíce později vyhotovil a údajně

zaslal ČSOB výzvu k zaplacení smluvní pokuty svým jménem proto, aby chránil anonymitu klienta. Výpověď svědka Khimarody u hlavního líčení hodnotí soud jako značně vyhybavou a nevěrohodnou. Tento svědek byl sice v letech 2000 a 2001 jednatelem společnosti Goldfund, nebyl však schopen konkrétně odpovědět na otázku, kdo a za jakým účelem tuto společnost založil, kdo měl investovat peníze na nákup tzv. „Nemethovy pohledávky“, komu a za jaké částky byla tato pohledávka společnosti Goldfund dále postoupena, jakým způsobem byly částky jednotlivými postupníky společnosti Goldfund zaplacený. Rovněž výpověď svědka Khimarody, kolik bylo JUDr. Nemethovi zaplaceno za postoupení pohledávky, není shodná s výpovědí obž. JUDr. Nemetha. Pozoruhodná je také skutečnost, že ačkoliv mezi JUDr. Nemethem a společností Goldfund byla uzavřena Smlouva o úplatném postoupení pohledávky za 10% její hodnoty, tedy za částku 335.000.500.000,- Kč, JUDr. Nemethovi byl vyplacen pouze nepatrný zlomek této částky, podle tvrzení svědka Khimarody asi 1.000.000,- Kč, podle tvrzení JUDr. Nemetha 800.000,- Kč, z nichž pouze 500.000,- Kč obdržel od společnosti Goldfund a 300.000,- Kč od dalšího postupníka, který získal část pohledávky od společnosti Goldfund. Svědek Khimaroda rozhodně nepůsobí jako fundovaný obchodník nebo podnikatel, který by z titulu funkce jednatele společnosti GOLDFUND jednal z vlastní iniciativy, z jeho vyjádření u hlavního líčení vyplývá, že při uzavírání jednotlivých smluv se radil buď s obž. JUDr. Nemethem nebo s panem Žákem. Jde o Ing. Ladislava Žáka, který zastupuje několik postupníků, jimž byly části tzv. „Nemethovy pohledávky“ společností Goldfund postoupeny.

Z tohoto hodnocení důkazů vyplývá důvodné podezření, že JUDr. Nemeth se dopustil trestné činnosti v souvislosti s distribucí části své pohledávky vyplývající ze smluvní pokuty na dlužníky IPB a ČSOB prostřednictvím společnosti Goldfund. Výzva k zaplacení smluvní pokuty ze dne 25.8.2000 nebyla pravděpodobně vyhotovena proto, aby byla zaslána ČSOB, ale proto, aby se stala součástí materiálů, které prokazuje oprávněnost pohledávky, jejíž části jednotliví dlužníci vůči ČSOB započtli. K tomu, aby bylo toto podezření možno prověřit v řízení před soudem, je potřeba celá řada dalších důkazů, které měly být opatřeny již v přípravném řízení. Soud takovéto doplnění dokazování neprováděl proto, že na základě podané obžaloby může rozhodovat pouze o skutku, který je popsán v obžalobě, dokazování v hlavním líčení soud zaměří pouze na tento skutek a nikoliv na další možnou trestnou činnost obžalovaného, která se skutkem popsáním v obžalobě souvisí pouze okrajově. Pokud by se výše uvedené podezření z trestné činnosti prokázalo jako oprávněné, šlo by zřejmě o trestnou činnost spáchanou ve spolupachatelství nebo v jiné formě účastenství na trestném činu obž. JUDr. Nemethem společně se svědkem Khimarodou, Ing. Ladislavem Žákem, příp. dalšími zástupci jednotlivých firem, které části tzv. „Nemethovy pohledávky“ vůči ČSOB započtli. Případná účast obžalovaného na takovéto trestné činnosti je však jiným skutkem, než který je popsán v usnesení o zahájení trestního stíhání a v obžalobě a soudu tedy nepřisluší o

tomto skutku rozhodovat a opatřováním důkazů k tomuto jinému skutku nahrazovat nedostatečnou činnost orgánů činných v přípravném řízení trestním.

Dokazováním provedeným v řízení před soudem nebylo u žalovaného skutku prokázáno naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu, nebylo nade vše prokázáno, že by obž. JUDr. Nemeth musel vědět, že nárok na zaplacení smluvní pokuty nemohl vzniknout a že by jednal v úmysl uvést ČSOB v omyl. Pokud po provedeném dokazování vzniklo určité podezření ze spáchání trestné činnosti v souvislosti s distribucí této pohledávky, nejde o totožnost skutku se skutkem uvedeným v žalobním návrhu podle § 220 odst. 1 tr.ř. Proto soud obžalovaného podle § 226 písm. b) tr.řádu zprostil obžaloby.

K trestnímu řízení se jako poškozený připojila Československá obchodní banka, a.s. s nárokem na náhradu škody ve výši 21.663.348,- Kč. Vzhledem ke zprošťujícímu výroku rozsudku byla poškozená banka podle § 229 písm. c) tr.řádu odkázána se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku l z e do osmi dnů ode dne doručení podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu, kromě osob, jež se práva odvolání po vyhlášení rozsudku výslovně vzdaly. V neprospěch obžalovaného může odvolání podat státní zástupce nebo poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

V Praze dne 11.dubna 2006

JUDr. Dušan Paška, v.r.
předseda senátu

Za správnost: Markéta Faltová